

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/41/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120269563
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mária Kašíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:6120269563.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Márie Kašíkovej a členov senátu Mgr. Františka Dulačku a JUDr. Jany Kotrčovej, v právnej veci žalobcu: Passerati, s. r. o., so sídlom Závodská cesta 3911/24, 010 01 Žilina, IČO: 52 309 304, právne zastúpená: ADVOKÁTI Müller & Dikoš, s. r. o., so sídlom Závodská cesta 3911/24, 010 01 Žilina, IČO: 36 864 455 proti žalovanému: AXA pojišťovňa a. s., IČ: 28 195 604 so sídlom Lazarská 13/8, 120 00 Praha, Česká republika konajúca na území Slovenskej republiky prostredníctvom AXA pojišťovňa a. s., pobočka poisťovne z iného členského štátu, IČO: 36 857 521, Krasovského 3986/15, 851 01 Bratislava, právne zastúpený: CLS Čavojský & Partners, s. r. o. advokátska kancelária, so sídlom Zochova 6-8, 811 03 Bratislava IČO: 36 854 972, o zaplatenie 465 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Martin č. k. 15C/29/2020-104 zo dňa 05.10.2020, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch I. a III. **p o t v r d z u j e .**

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku II. **z o s t á v a n e d o t k n u t ý .**

Žalobcovi **p r i z n á v a** voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 465 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a v časti uplatnených úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne od 12.09.2019 do zaplatenia zamietol. Žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 90 %. Poukázal na to, že medzi stranami nebolo sporné, že dňa 03.06.2019 došlo k poistnej udalosti, pri ktorej bolo motorovým vozidlom poistenca žalovaného HYUNDAI, EČV: MT 339CH poškodené motorové vozidlo značka KIA SORENTO, EČV: MT 188ES, ktorého držiteľom v čase dopravnej nehody bol poškodený M. F. Dňa 17.06.2019 došlo k uzavretiu zmluvy o nájme č. 24/2019 medzi žalobcom ako prenajímateľom a poškodeným ako nájomcom M. F., na základe ktorej si prenajal osobný automobil Mitsubishi Outlander, EČV: ZA 835HR na dobu od 17.06.2019 do 25.06.2019, keď nájomné bolo dohodnuté na 90 eur, poplatok za pristavenie a odobratie vozidla 30 eur a cena nájmu bola konečná, nakoľko prenajímateľ nebol platcom DPH. Nájomca užíval motorové vozidlo 9 dní, začo prenajímateľ vyfakturoval faktúrou č. 021/2019 nájomné vo výške 840 eur. K likvidácii poistnej udalosti žalovaným došlo oznámením o poistnom plnení zo dňa 27.08.2019 adresované žalobcovi, na základe ktorého ustálil poistné plnenie vo výške 375 eur s tým, že bolo priznaných a oprávnených len 5 dní nájmu a boli odpočítané boli pevné náklady vo výške 75 eur a poplatok za pristavenie a odobratie vozidla nebol akceptovaný zo strany žalovaného, nakoľko mal za to, že sa nejedná o súčasť skutočnej škody. Žalovaný namietal aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu, pričom z osvedčenia o evidencii náhradného vozidla bolo zistené, že vlastníkom vozidla je O. Leasing Slovakia a.s. a držiteľom je Náhradné vozidlo s.r.o. Spoločnosť Náhradné vozidlo s.r.o. ako oprávnený držiteľ bola oprávnená

vozidlom disponovať a dať ho do nájmu tretej osobe, teda žalobcovi, čo bolo preukázané aj čestným prehlásením spoločnosti Náhradné vozidlo s.r.o. zo dňa 02.06.2020. Uvedená spoločnosť prehlásila, že ako oprávnený držiteľ prenajala predmetné vozidlo žalobcovi s právom dať predmet nájmu do podnájmu poškodenému M. F. s jej vedomím a súhlasom, a to na základe Zmluvy o spolupráci. V zmysle § 666 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka je nájomca oprávnený dať prenajatú vec do prenájmu, ak zmluva neurčuje inak. Ak nájomca dá vec do podnájmu v rozpore so zmluvou, prenajíateľ má právo odstúpiť od zmluvy. Režazenie nájmu nie je vylúčené a skutočnosť, že predmetná zmluva uzavretá medzi žalobcom a poškodeným neobsahuje doslovné označenie podnájomná zmluva, nemôže mať za následok neplatnosť takejto zmluvy. V zmysle § 666 Občianskeho zákonníka nájomca je v zásade oprávnený dať prenajatú vec do podnájmu aj bez výslovného súhlasu prenajíateľa a v prípade, že by oprávnenie nájomcu bolo v nájomnej zmluve modifikované alebo zakázané, porušenie nájomnej zmluvy nespôsobuje neplatnosť podnájomnej zmluvy, a to ani v prípade, že by nájomná zmluva výslovne zakazovala nájomcovi podnájom veci. Jediným dôsledkom porušenia zmluvnej povinnosti je vznik práva prenajíateľa odstúpiť od nájomnej zmluvy. Žalobca nie je povinný svoje oprávnenie prenajať náhradné vozidlo poškodenému len z predchádzajúcim súhlasom vlastníka náhradného vozidla žalovanému preukazovať a žalovaný nie je oprávnený preukázať tejto skutočnosti požadovať. Z tohto dôvodu návrhy na doplnenie dokazovania ako neúčelné zamietol. Bolo preukázané, že došlo k právnomu nástupníctvu žalobcu vo vzťahu k žalovanej pohľadávke, a to na základe zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 26.06.2019 medzi postupcom M. F. a postupníkom teda žalobcom. Nestotožňuje sa s námietkami žalovaného, že oznámenie o postúpení pohľadávky a zmluva o postúpení pohľadávky sú neurčité. Má za to, že v čase postúpenia pohľadávky poškodeného išlo o existujúcu pohľadávku, ktorá vznikla z dôvodu uzavretej zmluvy o nájme, kedy nájom preukázateľne trval od 17.06.2019 do 25.06.2019. Vznik pohľadávky žalobcu ako prenajíateľa celú dobu nájmu nastal 25.06.2019, kedy došlo k ukončeniu nájmu. Vystavená faktúra určuje dobu plnenia existujúcej pohľadávky so splatnosťou do 26.06.2019 a predmetnou faktúrou bolo vymedzené časové obdobie, v ktorom je dlžník, teda poškodený a zároveň nájomca povinný splniť svoj záväzok vyplývajúci zo zmluvy o nájme. Keďže išlo o existujúcu pohľadávku, bolo dohodnuté v zmluve o postúpení pohľadávky, že k úhrade tejto pohľadávky došlo na základe vzájomného zápočtu, a tak žalobca vstúpil do práv a povinností poškodeného a je daná jeho aktívna vecná legitímácia. Skutočnosť, že došlo k prevodu práva medzi žalobcom a poškodeným a súčasne k úhrade predmetnej faktúry započítaním nespôsobuje rozpor s § 524 Občianskeho zákonníka, či neexistenciu nároku na náhradu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla. Pokiaľ ide o dobu nájmu, tak z čestného prehlásenia v spoločnosti Auto Becchi s.r.o. vyplýva, že vozidlo ktorého držiteľom bol M. F. bolo umiestnené za účelom opravy v ich autoservise od 17.06.2019 do 25.06.2019 a po vykonaní opravy a vystavení krycieho listu poisťovňou bolo vozidlo ihneď odovzdané držiteľovi 26.06.2019. Z čestného prehlásenia poškodeného M. F. vyplýva, že po dobu opravy jeho vozidla nemá k dispozícii žiadne iné vozidlo a prenájom náhradného vozidla bol nevyhnutný. Bolo preukázané, že škoda v uplatnenom rozsahu reálne vznikla, a to jednak faktúrou za nájom vozidla vo výške 840 eur a k úhrade predmetnej faktúry došlo započítaním medzi poškodeným M. F. a žalobcom. Žalovaný plnil len časť škody vo výške 375 eur, keď uznal prenájom len za 5 dní, odpočítal pevné náklady 75 eur a poplatok za prístavenie a odobratie vozidla. Nutnosť a účelnosť vynaložených nákladov bola žalobcom preukázaná. Poškodený ako právny predchodca žalobcu z titulu škodovej udalosti nemohol svoje motorové vozidlo užívať a dôvodne si zabezpečil náhradné vozidlo, a preto aj náklady spojené so zabezpečením tohto náhradného vozidla, patrí do právneho nároku poškodenia. Poškodený bol nútený vynaložiť náklady súvisiace so zabezpečením motorového vozidla spôsobom jeho prenájmu. Skutočnou škodou bolo nájomné za prenajaté vozidlo, a že škoda v majetkovej sfére poškodeného ako právneho predchodcu žalobcu aj nastala, bolo preukázané tým, že došlo k úhrade nájomného vo forme započítania. Úhradou nájomného v sfére poškodeného nastala ujma, ktorá teda bola preukázaná v konaní jednak faktúrou a jednak samotnou zmluvou o postúpení pohľadávky. Náhrada nákladov za používanie motorového vozidla nereparuje poškodenému stav, keď nemohol z titulu poistnej udalosti používať svoje motorové vozidlo. Poškodený nemohol z titulu poistnej udalosti motorové vozidlo používať, nachádzalo sa v oprave a preto počas celej nevyhnutnej doby opravy vozidla bol poškodený nútený vynaložiť náklady za nájom náhradného motorového vozidla, ktoré náklady boli nutné a účelne vynaložené a ktoré by inak nevznikli, ak by poškodený mohol používať svoje vlastné vozidlo. Žalovaný nespochybnil, že právny predchodca žalobcu, teda poškodený v príčinnej súvislosti s predmetnou poistnou udalosťou užíval prenajaté motorové vozidlo, avšak namietal dôvodnosť časového rozsahu jeho užívania, ako aj výšku nájomného. Žalovaný nepreukázal, že by súčasťou obsahu zmluvného vzťahu založeného medzi nim ako poisťiteľom a poškodeným ako poistencom bol aj spôsob výšky poistného plnenia, dojednaným medzi týmito zmluvnými stranami s takým obsahom, aký zodpovedá postupu žalovaného pri určení výšky

poistného plnenia. Žalobca preukázal listinnými dôkazmi, že v priamej príčinnej súvislosti s predmetnou poistnou udalosťou užíval prenajaté vozidlo a za ten čas zaplatil nájom vo výške 840 eur vrátane 30 eur ako poplatok za pristavenie vozidla. Žalovaný nepreukázal dôvodnosť odpočítania neuznaných nákladov prenájmu a pokiaľ v rámci svojej procesnej obrany poukazoval na prieskum trhu obdobných motorových vozidiel, z ktorých vychádzal a na základe ktorých stanovil obvyklú cenu nájmu 75 eur bez DPH, žiadnym spôsobom uvedené bližšie nešpecifikoval a nepreukázal. Ak sa žalovaný odvoláva na ním vykonaný prieskum na území Slovenskej republiky, tento dôkaz nemožno brať za objektívny a smerodajný, nakoľko žalovaný účelne predložil len vzorku trhu s najnižšou cenovou ponukou bez zohľadnenia rozdielnych cien v jednotlivých regiónoch, druhu motorového vozidla a podmienok v nájme. Poškodené vozidlo KIA Sorento patrí do triedy luxusnejších SUV vzhľadom k tomu žalobca zapožičal poškodenému vozidlo porovnateľné s poškodeným vozidlom. Pokiaľ ide o dĺžku prenájmu priznanú žalovaným, ide o neoprávnené krátenie poistného plnenia, nakoľko poškodený dobu opravy vozidla nemal možnosť ovplyvniť a nemohol užívať svoje vozidlo odo dňa, kedy bolo prevzaté do servisu na opravu, t. j. od 17.06.2019 až do riadneho odovzdania vozidla zo servisu 25.06.2019. Pokiaľ žalovaný krátil o pevné náklady 75 eur, uvedené žiadnym spôsobom nepreukázal.

Otázka nároku na úrok z omeškania, vrátane jeho splatnosti už bola riešená Najvyšším súdom SR sp. zn. 3Cdo/145/2017, 1Cdo/212/2017 ako aj v rozhodnutí Krajského súdu Žilina sp. zn. 11Co/163/2019. Konštatoval, že z hľadiska uplatneného nároku na úrok z omeškania v zmysle § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z. z. je potrebné v spore ustáliť, či si žalovaná poisťovňa splnila povinnosti podľa § 11 ods. 6 citovaného zákona tým, že poskytla žalobcovi písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietla poskytnúť poistné plnenie, ktoré si od nej žalobca nárokoval. Nárok žalobcu na úrok z omeškania sa viaže k splneniu (nesplneniu) povinnosti poisťovne poskytnúť písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmieta poskytnúť poistné plnenie. V preskúmvanej veci obsah spisu dáva podklad pre prijatie záveru, že žalovaný si uvedenú povinnosť riadne splnil, keď žalobcovi oznámil prečo, z akých dôvodov a v akom rozsahu mu krátil poistné plnenie. Z uvedených dôvodov žalobu z časti o priznanie príslušenstva pohľadávky zamietol.

O trovách konania rozhodol s poukazom na ustanovenie § 255 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), keď žalobca mal vo veci čiastočný úspech a jeho čistý úspech predstavuje 90 %.

2. V zákonom stanovenej lehote proti rozsudku vo výrokoch I. a III. podal odvolanie žalovaný. Namíeta nedostatok aktívnej legitímácie žalobcu, nakoľko nebol preukázaný súhlas vlastníka náhradného vozidla s uzavretím podnájomnej zmluvy. Je mu známy výklad § 663 Občianskeho zákonníka, avšak je potrebné zdôrazniť, že v prípade ak je prenajímateľom osoba odlišná od vlastníka prenajímanej veci (v danom prípade náhradného vozidla) táto môže byť prenajímateľom takejto veci len za predpokladu, že právo prenechať vec (v danom prípade náhradné vozidlo) do užívania ďalšej osobe nie je s takýmto právom v rozpore. Teda je potrebné skúmať, či prenajímateľ je oprávnený s náhradným vozidlom disponovať, či ho môže prenechať do dočasného užívania tretej osobe, a či prenechanie náhradného vozidla do užívania tretej osobe neodporuje dohode medzi vlastníkom náhradného vozidla a jeho držiteľom. V tejto súvislosti navrhol v zmysle edičnej povinnosti uložiť žalobcovi, eventuálne vlastníkovi náhradného vozidla alebo držiteľovi náhradného vozidla predložiť leasingovú zmluvu a obchodné podmienky, súhlas vlastníka náhradného vozidla udelený držiteľovi náhradného vozidla na prenechanie náhradného vozidla do užívania tretej osobe a právny titul, na základe ktorého žalobca užíva náhradné vozidlo. Napriek uvedenému súd prvej inštancie časť týchto dôkazov nevyžiadal a nevykonal a časť síce vykonal, ale nesprávne ich interpretoval. Nerozporuje a nikdy nerozporoval fakt, že držiteľ náhradného vozidla bol oprávnený toto náhradné vozidlo používať, resp. užívať. Užívať náhradné vozidlo však v sebe nezahŕňa automaticky aj právo toto ďalej prenajať tretej osobe. V konaní teda bolo sporným to, či držiteľ náhradného vozidla bol oprávnený náhradné vozidlo ďalej prenajať, a teda prenechať do dočasného užívania tretej osobe (žalobcovi) a následne, či žalobca ako prenajímateľ bol oprávnený prenechať náhradné vozidlo do dočasného užívania poškodenému. Na zodpovedanie tejto otázky nebolo zo strany súdu vykonané žiadne dokazovanie. Nie je vylúčené, že v leasingovej zmluve takéto právo bolo explicitne vylúčené, resp. obmedzené. Rozsudok je z tohto dôvodu arbitrárny, nakoľko tu absentuje vymedzenie myšlienkového postupu súdu, ktorým ten dospel k takémuto postulátu, resp. ak tento myšlienkový postup súdu prvej inštancie má byť ozrejmený v bode 8. odôvodnenia napadnutého rozsudku potom je tento postup nesprávny. Z čestného prehlásenia držiteľa náhradného vozidla zo dňa 02.06.2020 nevyplývajú závery, že žalobca bol oprávnený prenechať náhradné vozidlo do užívania tretej osobe. Nestotožňuje sa s názorom súdu, že aj v prípade ak by oprávnenie nájomcu bolo v nájomnej zmluve modifikované alebo zakázané, porušenie nájomnej zmluvy nespôsobuje neplatnosť podnájomnej zmluvy, a to ani v prípade, že by nájomná zmluva výslovne zakazovala podnájom prenajímatej

veci. S uvedeným názorom súdu prvej inštancie nemožno súhlasiť, nakoľko v prípade ak by bola prípustná uvedená interpretácia právnych následkov porušenia zmluvnej povinnosti znamenalo by to, že na tretiu osobu je možné postúpiť viac práv ako má subjekt, ktorý zmluvnú povinnosť svojim konaním poruší. Zároveň poukázal na to, že je potrebné skúmať, či je náhradné vozidlo ako vec právne voľná a či môže byť predmetom nájmu, resp. podnájmu. Poukazoval na to, že prenajímateľ sa v danom prípade zaviazal na nemožné plnenie, nakoľko na základe nájomnej zmluvy prenechal poškodenému do dočasného užívania náhradné vozidlo, hoci nebol jeho vlastníkom a nebol ani oprávnený ním takto disponovať. Plnenie žalobcu bolo tak nemožným od počiatku a nájomná zmluva neplatná v zmysle § 37 ods. 2 OZ. Oznámenie o postúpení pohľadávky a zmluvu o postúpení pohľadávky nepovažuje za dostatočne určité a relevantné na preukázanie takéhoto postavenia žalobcu ako aktívne legitimovanú stranu sporu. Argumentoval, že započítanie vzájomných peňažných pohľadávok žalobcu a poškodeného by prichádzalo do úvahy iba v prípade, ak by tak žalobca ako aj poškodený voči sebe v rovnakom čase mali dve peňažné pohľadávky spôsobilé na započítanie, pričom k vzájomnému zápočtu by došlo v momente, kedy by sa tieto peňažné pohľadávky kryli. Nebolo preukázané a z príloh nevyplýva, že by poškodený faktúru za nájom náhradného vozidla žalobcovi uhradil, a teda žalobca nepreukázal, že by vo sfére poškodeného došlo v súvislosti s nájmom náhradného vozidla k vzniku škody (tzn. k úbytku, resp. zmenšeniu majetku poškodeného), ktorá by mala byť žalovaným preplatená z povinného zmluvného poistenia škodcu. Súd prvej inštancie sa k jeho argumentácii, že výška denného nájomného z nájmu náhradného vozidla je neprimeraná, vôbec nezaoberal, pričom preukázal, že v danom mieste a čase bola obvyklá výška denného nájomného nižšia ako žalobcom faktúrová a za týmto účelom nevykonal ani žalovaným navrhované dokazovanie. V rozsudku neposkytol odpoveď na otázku, či súhlasí/nesúhlasí s tvrdením žalovaného, že takáto výška denného nájomného je vzhľadom na miesto a čas uzavretia nájomnej zmluvy predmetom, ktorej bolo nájom náhradného vozidla primeraná. Aj poškodený sa musí pri svojom rozhodovaní o tom, či a za akých zmluvných podmienok si prenajme náhradné vozidlo správať ako správny hospodár a rozhodovať sa rozumne, aby svojim konaním neprispel k zbytočnému navyšovaniu škody. V danom prípade sa jednalo o bežnú opravu vozidla, ktorá nebola technicky náročná a preto navrhol skúmať, kto zapríčinil neprimeranú dĺžku opravy poškodeného vozidla. Za tým účelom navrhol vykonať výsluch štatutára autoservisu, skúmať kedy a za akých podmienok v akých intervaloch boli objednávané náhradné diely na poškodené vozidlo, z akého dôvodu vznikali neúmerne odstupy medzi jednotlivými úkonmi vykonávanými autoservisom pri oprave vozidla a pod., ďalej vypočuť ako svedka poškodeného a vyžiadať si odborné vyjadrenie, prípadne vykonať znalecké dokazovanie za účelom posúdenia obvyklej doby opravy vozidla. Súd uvedené dôkazy nevykonal, nakoľko ich považoval za nehospodárne a nadbytočné. Z čestného prehlásenia autoservisu nevyplýva prečo oprava poškodeného vozidla trvala 9 dní, v akom časovom odstupe boli vykonávané jednotlivé obhliadky vozidla a objednávané náhradné diely, ako prebiehala oprava poškodeného vozidla a pod. Žalovaný nezodpovedá poškodenému za škodu, ktorá mu vznikla v dôsledku nečinnosti autoservisu. Z čestného prehlásenia poškodeného (ktorého výsluch súd prvej inštancie zamietol) nevyplýva nevyhnutnosť nájmu náhradného vozidla poškodeným, nakoľko z neho nie je zrejmé na aký účel poškodený náhradné vozidlo potreboval, či poškodený mohol svoju prepravu zabezpečiť aj iným dopravným prostriedkom alebo spôsobom, či poškodený aj v čase pred škodovou udalosťou poškodené vozidlo pravidelne využíval na svoju prepravu a pod. Žalobca teda nepreukázal, že poškodený potreboval počas celej doby trvania opravy poškodeného vozidla náhradné vozidlo za účelom uspokojovania jeho životných potrieb. Súd žiadnym spôsobom nezdôvodnil z akého dôvodu zamietol jeho návrh na vyžiadanie odborného vyjadrenia, prípadné vykonanie znaleckého dokazovania za účelom posúdenia dĺžky opravy poškodeného vozidla. Prieťahy pri likvidácii poistnej udalosti, resp. pri oprave poškodeného vozidla, nie sú kryté povinným zmluvným poistením. Predmetom poistného krytia v prípade povinného zmluvného poistenia sú nároky poškodeného, ktoré súvisia so škodovou udalosťou a sú spôsobené prevádzkou vozidla. Poukazoval na mylnú interpretáciu § 442 ods. 1 OZ, a teda, že náhrada škody má plniť reparačnú funkciu v zmysle plnej kompenzácie nákladov vynaložených na nájom náhradného vozidla bez zohľadnenia ich účelnosti. Zdôraznil, že aj sám poškodený by sa mal správať ako správny hospodár a to bez ohľadu na to, či ide o poistnú udalosť. Pri náhrade takýchto nákladov je nutné zohľadňovať dve podmienky a to, či je prenajatie náhradného vozidla skutočne nevyhnutné a teda, či nie je možné prechodnú nemožnosť užívania motorového vozidla poškodeného kompenzovať inými prostriedkami, s ktorými sú spojené menšie náklady a ak je prenajatie náhradného vozidla skutočne nevyhnutné prenájom môže byť vykonaný len na nevyhnutne potrebnú dobu. Tieto dve podmienky neboli žalobcom preukázané a súd sa s nimi ani nezaoberal. Súd prvej inštancie teda vec nesprávne právne posúdil a zároveň na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, nakoľko na základe vykonaných dôkazov nesprávne vyhodnotil otázku nutnosti a

účelnosti nájmu náhradného vozidla, otázku výšky obvyklého nájomného za nájom náhradného vozidla a otázku odôvodnenej dĺžky trvania nájomného vzťahu. Konštatoval, že poškodený nemá povinnosť hľadať najlacnejšiu autopožičovňu od ktorej by si prenajal náhradné vozidlo, nakoľko táto mu vyplýva priamo z § 415 O. z. Konštatoval, že poškodený má nárok na náhradu všetkých nákladov, ktoré mu vznikli v súvislosti so škodovou udalosťou, hoci ten má nárok len na náhradu tých, ktoré boli nutne účelné a nevyhnutne vynaložené, boli spôsobené vlastníkom (vodičom povinne zmluvne poisteného vozidla) a vznikli v súvislosti s prevádzkou tohto vozidla. Nezaoberal sa otázkou dĺžky opravy poškodeného vozidla a k tomu korešpondujúcej dĺžky nájmu náhradného vozidla, hoci pre posúdenie veci boli podstatnými. Priznal žalobcovi nárok na náhradu škody, ktorá poškodenému vznikla v dôsledku škodovej udalosti, hoci nárok poškodeného nebol preukázaný a žalovaný ho od počiatku popieral. Dospel k záveru, že žalovaný za škodu zodpovedá v celom rozsahu, hoci nebolo vylúčené, že k jej vzniku prispel aj iný subjekt - autoservis. Rozsudok súdu prvej inštancie je nepreskúmateľný a súčasne tým bola žalovanému odňatá možnosť konať pred súdom, nakoľko z obsahu nie je zrejmé, ako dospel k záveru, že nájom náhradného vozidla bol účelný a nevyhnutný počas celej doby trvania opravy vozidla, nie je zrejmé, ako sa vysporiadal s otázkou výšky odplaty za nájom náhradného vozidla jej vyčíslenia a teda ako dospel k záveru, že výška nájomného za nájom náhradného vozidla je v danom mieste a čase primeraná a či vôbec túto otázku posudzoval. Nie je zrejmé ako dospel k záveru, že dĺžka nájmu náhradného vozidla bola primeraná a ako dospel k záveru, že škoda spôsobená iným subjektom ako vlastníkom vozidla jeho vodičom a nemajúca povahu prevádzky tohto vozidla je krytá povinným zmluvným poisteným vozidla škodcu. Nevysvetlil ako dospel k záveru, že poškodený počas celej doby trvania opravy poškodeného vozidla, potreboval mať k dispozícii náhradné vozidlo z akých dôvodov a na aké účely. Nie je zrejmé, či súd vo vzťahu k nájmu náhradného vozidla poškodeným posudzoval splnenie všeobecnej prevenčnej povinnosti poškodeným, teda či si počínal ako správny hospodár. Navrhuje napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na nové konanie a nové rozhodnutie, eventuálne zmeniť a žalobu v celom rozsahu zamietnuť a priznať mu náhradu trov konania.

3. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedol, že pokiaľ ide o nosnú námietku žalovaného, a to nesprávne právne posúdenie veci a súvisiaci nedostatok aktívnej legitímácie žalobcu v tomto smere v celom rozsahu poukazuje na jeho argumentáciu a procesnú obranu prezentovanú v štádiu prvoinštančného konania. Platná zmluva o postúpení pohľadávky má za následok zmenu v osobe veriteľa, keď nový veriteľ nadobúda nie len postupovanú pohľadávku, ale spolu s ňou tiež aktívnu vecnú legitímáciu na jej uplatnenie a úplný výkon. Uvedeným postupom bolo v záujme predst' dvojakému splneniu vzájomných pohľadávok - na strane poškodeného povinnosti splniť žalobcovi nájomné za prenájom vozidla a na strane žalobcu povinnosti zaplatiť poškodenému odplatu za postúpenú pohľadávku - tak žalobca a poškodený uzatvorili súčasne s postúpením pohľadávky dohodu a vzájomnou započítaním týchto pohľadávok, teda k momentu uzavretia týchto dvoch zmlúv dochádza podľa prejavenej a súhlasnej vôle zmluvných strán stretu pohľadávky žalobcu z titulu nájomného voči poškodenému a pohľadávky poškodeného voči žalobcovi na zaplatenie odmeny za postúpenie budúcej pohľadávky. Zákon takúto formu splnenia záväzku pripúšťa a rovnako judikatúra i odborná prax tento právny úkon považuje za ekvivalent platenia. Má za to, že v danom prípade boli naplnené základné predpoklady vzniku zodpovednosti za škodu. Pokiaľ ide o výšku priznaného nároku, ktorá bola sporná s poukazom na dobu trvania prenájmu náhradného vozidla a výšku denného nájomného plne sa stotožňuje s rozhodnutím súdu prvej inštancie, ktoré je v súlade s charakterom, účelom a povahou povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel. V bodoch 18. až 21. napadnutého rozhodnutia sa súd dôsledne vysporiadal s argumentáciou sporových strán vo vzťahu k výške žalobcom uplatneného nároku. Skutočnosť, že nevyhodnotil návrhy dôkazov podľa predstavy odvolateľa, nezakladá automaticky záver o nesprávnosti týchto skutkových zistení. Až poskytnutím peňažného plnenia, ktoré zo sféry vplyvu poisťovne prejde do sféry vplyvu poškodeného, resp. autoservisu je škoda na poškodenom vozidle reparovaná, pretože samotným vystavením faktúry za opravu poškodeného vozidla, poškodený ešte nemá okamžitú možnosť vrátiť náhradné vozidlo. Jediným zásadným kritériom pre posúdenie primeranosti a účelnosti dĺžky prenájmu náhradného motorového vozidla je doručenie oznámenia o ukončení likvidácie poistnej udalosti a pripísanie finančných prostriedkov, ak na ne vzniká oprávnenému nárok. Žalovaný svojvoľným a ničím nepodloženým konaním stanovuje výšku poistného plnenia. Poškodený v nijakom prípade nemá povinnosť prenajať si najlacnejšie vozidlo v danom regióne, vykonávať šetrenie a porovnávanie cien požičovní, obzvlášť v situácii, kedy je náhle a nečakane v dôsledku škodovej udalosti zapríčinennej klientom žalovaného obmedzený v užívaní svojho vozidla. Skutočnou škodou je nájomné za prenajaté porovnateľné motorové vozidlo, nie aritmetický priemer, resp. individuálne výpočty poisťovní o možnej

výške nájomného v náhodne vybranom okruhu požičovní prostredníctvom internetu. Nestotožňuje sa s odvolacou námietkou, že napadnutý rozsudok je nepreskúmateľný, nakoľko súd sa podrobne vysporiadal so všetkými spornými skutočnosťami a odôvodnenie rozsudku plne zodpovedá všetkým požadovaným náležitostiam. Navrhuje napadnutý rozsudok potvrdiť a priznať mu nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

4. Žalovaný v replike sa nestotožňuje s názorom žalobcu, že predloženie leasingovej zmluvy uzavretej medzi obchodnou spoločnosťou Náhradné vozidlo s.r.o., ako leasingovým nájomcom a obchodnou spoločnosťou O. Leasing Slovakia, ako leasingovým prenajímateľom, nie pre posúdenie žalobcom uplatneného nároku relevantné, ako sa snaží žalobca navodiť dojem vo svojom vyjadrení. Rovnako sa nestotožňuje s argumentom, že by predkladanie dôkazov žalobcom malo žalobcu ako stranu sporu neprímerane zaťažovať. Je nutné vziať do úvahy, že žalobca, právny zástupca žalobcu a držiteľ náhradného vozidla sú vzájomne personálne prepojené obchodné spoločnosti. Z obsahu vzájomného vzťahu medzi vlastníkom náhradného vozidla a držiteľom náhradného vozidla, odvodzuje svoje právne postavenie aj žalobca ako podnájomca. Ak držiteľ náhradného vozidla nebol oprávnený s vecou disponovať, nemohol tak urobiť ani žalobca. Na uvedené skutočnosti poukazoval v rámci celého konania, čím sa súd nevysporiadal. V konaní vzniesol námietku a predložil argumenty, že zmluva o postúpení pohľadávky nie je platnou. Skúmanie platnosti zmluvy o postúpení pohľadávky je pri tom z hľadiska posúdenia nároku prejudiciálne. Rovnako je predmetom posúdenia, či má žalobca voči poškodenému pohľadávku spôsobilú na započítanie, s čím sa súd nevysporiadal, hoci to žalovaný v konaní namietal. Pokiaľ žalobca vo vyjadrení namietal, že námietky žalovaného nie sú relevantné vzhľadom na čiastočnú úhradu poskytnutú z jeho strany, je nutné poukázať na 3 skutočnosti a to, že záväzkovo právny vzťah medzi žalovaným a poškodeným na základe ktorého poskytol žalovaný poškodenému plnenie nie je záväzkom obchodno-právnym, pri ktorom by bolo možné čiastočné plnenie považovať za uznanie záväzku, ale civilným mimozmluvným záväzkom. Skutočnosť, že žalovaný poskytol poškodenému v určitej výške plnenie, nebola medzi stranami sporu spornou, žalobca však v tejto právnej skutočnosti vyvodzuje nesprávny právny záver vo vzťahu k plneniu, ktoré zo strany žalovaného poskytnuté nebolo a v ktorom sa žalobca domnieva, že mu svedčí. To, či žalovaný plnil poškodenému je vo vzťahu k uplatnenému nároku irelevantným, nakoľko žalobca v žalobe vymedzil svoj nárok (čo do dôvodu a výšky) a iba takto vymedzený nárok je predmetom tohto konania. Nestotožňuje sa s názorom žalobcu, že je povinnosťou poisťovateľa kompenzovať poškodenému škodu v maximálnom možnom rozsahu, pričom takýto záver nevyplýva ani z rozhodovacej praxe Najvyššieho súdu SR, resp. súdov nižších inštancií. Náhrada škody má svoje zmluvné a zákonné limity aj v rámci plnenia poskytovaného z povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Ak žalobca tvrdí, že poškodený potreboval mať k dispozícii náhradné vozidlo, nakoľko jeho vozidlo bolo v dôsledku poškodenia opravované v autoservise, žalovaný považuje tieto tvrdenia žalobcu za nepreukázané. Žalobca tvrdí, že jediným určujúcim kritériom použiteľným pri posudzovaní uplatneného nároku je vystavenie krycieho listu žalovaným ako poisťovateľom. V prípade modelovej situácie, že poškodený si prenájme náhradné vozidlo na celú dobu trvania opravy, pričom v ostatných dňoch vozidlo nevyužíva, ale je zaň povinný zaplatiť nájom, aplikujúc načrtnutú modelovú situáciu na argumentáciu žalobcu by bolo potom potrebné prijať záver, že nájom náhradného vozidla počas celej doby trvania nájomného vzťahu bol dôvodný, hoci v prevažnej časti poškodený náhradné vozidlo vôbec nevyužíval. S takýmto prístupom sa žalovaný nestotožňuje a považuje ho za nesprávny. Aj poškodený má povinnosť správať sa ako správny hospodár a teda má povinnosť počínať si tak, aby škoda, ktorá vznikla nebola umelo navýšovaná. Pokiaľ žalobca v replike poukazoval na rozhodnutia súdov a teda ustálenú súdnu prax má za to, že sa jedná o prax jedného konkrétneho súdu, od ktorej sa tento môže odkloniť, ak vzhľadom na to osobitné dôvody. Na základe uvedeného zotrval na svojom odvolacom návrhu.

5. Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie podala včas sporová strana proti rozsudku, proti ktorému je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 1, § 359, § 362 ods. 1 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) preskúmal rozsudok v intenciách § 379 a § 380 CSP a rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny v napadnutej časti potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP. Vo výroku II., ktorým bola vo zvyšnej časti (príslušenstvo pohľadávky) žaloba zamietnutá zostal rozsudok nedotknutý ako odvolaním nenapadnutý.

6. Jednou z odvolacích námietok žalovaného bolo, že rozhodnutie súdu prvej inštancie trpí nedostatočným odôvodnením a je nepreskúmateľné. Je potrebné uviesť, že právo na určitú kvalitu súdneho konania, ktorej súčasťou je aj právo sporovej strany na dostatočné odôvodnenie súdneho

rozhodnutia, je jedným z aspektov práva na spravodlivý proces. Z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva ako aj z rozhodnutí Ústavného súdu SR totiž vyplýva, že tak základné právo podľa čl. 46 ods. 1 ústavy ako aj právo podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru, v sebe zahŕňajú aj právo na rovnosť zbraní, kontradiktórnosť konania a odôvodnenie rozhodnutia (II. ÚS 383/2006); právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné zásady spravodlivého súdneho procesu. Odvolacia námietka žalovaného po vecnej stránke smerovala proti nedostatku aktívnej vecnej legitímácie, dĺžke trvania prenájmu vozidla, výške nájmu.

7. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku ako aj konania, ktoré mu predchádzalo dospel k záveru, že súd prvej inštancie v prejednávanej veci zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností, na podklade vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým záverom a prejednanú vec vecne správne posúdil. Nakoľko odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku zodpovedá kritériám uvedeným v ust. § 220 ods. 2 CSP (k namietanej aktívnej vecnej legitímácie poukazuje predovšetkým na body 7-13 odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie, k dĺžke trvania prenájmu a výške nájomného, účelnosti prenájmu, k argumentácii žalovaného k týmto skutočnostiam na body 14-21 odôvodnenia), odvolací súd konštatuje správnosť týchto dôvodov, v plnom rozsahu sa s ním stotožňuje a v podstatných bodoch naň odkazuje. Na zdôraznenie správnosti odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie poukazuje iba na niektoré ďalšie skutočnosti (§ 387 ods. 2 CSP).

8. Podľa § 559 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ), splnením dlh zanikne.

9. Podľa § 559 ods. 2 OZ, dlh musí byť splnený riadne a včas.

10. Podľa § 580 OZ, ak veriteľ a dlžník majú vzájomné pohľadávky, ktorých plnenie je rovnakého druhu, zaniknú započítaním, pokiaľ sa vzájomne kryjú, ak niektorý z účastníkov urobí voči druhému prejav smerujúci k započítaniu. Zánik nastane okamihom, keď sa stretli pohľadávky spôsobilé na započítanie.

11. Započítanie (kompenzácia) je zánik vzájomne sa kryjúcich pohľadávok patriacich vzájomne veriteľovi a dlžníkovi, ktorých plnenie je rovnakého druhu (najčastejšie peniaze), ak niektorý z účastníkov i bez súhlasu, prípadne i proti vôli druhého účastníka urobí prejav smerujúci k započítaniu. Musí však ísť o pohľadávky spôsobilé na započítanie (započítateľné), t.j. také, ktorých započítanie nie je vylúčené dohodou účastníkov alebo zákonom. Vo svojej podstate ide o formu bezhotovostného vyrovnania, ktoré sa nevykonáva skutočným splnením, ale odpočítaním vzájomných pohľadávok veriteľa a dlžníka. To umožňuje ušetriť dvojaké splnenie vzájomných pohľadávok a navzájom zjednodušiť majetkové vzťahy medzi účastníkmi, a to aj v prípadnom súdnom konaní, ak dôjde medzi nimi k sporu. Význam započítania spočíva najmä v úspore nákladov, ktoré by inak obidvaja účastníci museli vynaložiť pri uskutočnení vzájomného plnenia. Okrem toho má jednostranné započítanie dôležitý význam pri zabezpečení veriteľa, lebo umožňuje dlžníkovi, ktorý je súčasne veriteľom vyhnúť sa riziku, že po splnení jeho záväzku druhý účastník jeho vzájomnú pohľadávku neuspokojí.

12. Právnym následkom započítania je zánik vzájomných pohľadávok, pokiaľ sa vzájomne kryjú. Zánik nastáva okamihom, keď sa stretli ako pohľadávky spôsobilé na započítanie a nie až od kompenzačného prejavu, resp. od doby, keď takýto prejav došiel druhej strane. Právne účinky (zánik záväzkov) nastávajú ku dňu stretnutia vzájomných pohľadávok, ak sú splnené všetky predpoklady pre započítanie, a to, že sa jedná o vzájomné pohľadávky, ide o plnenie rovnakého druhu, pohľadávky sú spôsobilé na započítanie a bol urobený prejav smerujúci k započítaniu. Občiansky zákonník upravuje dva prípady zániku záväzku započítaním, a to:

- a) započítanie jednostranným právnym úkonom
- b) započítanie dohodou.

13. V preskúmvanej veci Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 26.06.2019 medzi poškodeným a žalobcom boli upravené navzájom prepojené viaceré práva a povinnosti subjektov zmluvy a nespochybnou vôľou poškodeného a žalobcu bolo dotknuté vzájomné práva a povinnosti upraviť v rámci jednej zmluvy, a to k odplatnému postúpeniu pohľadávky so súčasným započítaním fakturovaného nájomného za užívanie náhradného vozidla s odplatou za postúpenie pohľadávky. To, že postupca záväzkov z nájomného priamo nesplnil, ale vo vzťahu k tomuto záväzku uplatnil započítanie, ktoré predstavuje jeden zo spôsobov zániku dlhu, nemôže mať vplyv na vznik pohľadávky z titulu náhrady

škody. Napokon i sám žalovaný čiastočne plnil nájomné za prenajatie náhradného vozidla priamo žalobcovi, a nie poškodenému F..

14. K odvolacej námietke, že bolo sporným či držiteľ náhradného vozidla bol oprávnený náhradné vozidlo ďalej prenajať, a teda prenechať do dočasného užívania tretej osobe (žalobcovi) a následne, či žalobca ako prenajímateľ bol oprávnený prenechať náhradné vozidlo do dočasného užívania poškodeného, odvolací súd poukazuje na to, že podnájomná zmluva je akcesorickou zmluvou k nájomnej zmluve. Nájomca je zásadne oprávnený dať prenajatú vec do podnájmu, a to bez výslovného súhlasu prenajímateľa. V prípade, že by nájomná zmluva nájomcovi podnájom prenajatej veci výslovne zakazovala a nájomca napriek tomu dá vec do podnájmu, porušenie nájomnej zmluvy v tejto časti nespôsobuje neplatnosť podnájomnej zmluvy. Porušením tejto zmluvnej povinnosti vznikne prenajímateľovi právo od nájomnej zmluvy odstúpiť, kedy dôjde k zániku aj podnájomnej zmluvy, nakoľko táto je odvodená a závislá od nájomného vzťahu. Teda jedná sa o vzťah prenajímateľa a nájomcu. V preskúmvanej veci bolo preukázané, že vlastníkom náhradného vozidla (Mitsubishi Outlander) je spoločnosť O. Leasing Slovakia a.s. a držiteľom je Náhradné vozidlo s.r.o. Spoločnosť Náhradné vozidlo s.r.o. ako držiteľ vozidla bola oprávnená dať vozidlo do nájmu žalobcovi a následne žalobca do podnájmu poškodenému v zmysle vyššie konštatovaného. Okrem toho z prehlásenia spoločnosti Náhradné vozidlo s.r.o. zo dňa 02.06.2020 vyplýva, že žalobca bol oprávnený s predchádzajúcim súhlasom držiteľa vozidla dať vozidlo do podnájmu tretej osobe. Z týchto dôvodov súd prvej inštancie správne zamietol návrh žalovaného na vykonanie dokazovania, ktoré odôvodnil v bode 11 odôvodnenia napadnutého rozsudku.

15. Žalovaný v odvolaní namietal dĺžku nájmu a účelnosť prenájmu náhradného motorového vozidla. Odvolací súd zvyrazňuje, že pokiaľ poškodenému z titulu škodovej udalosti bol vnútený tento skutkový a právny stav, kedy nemohol užívať svoje motorové vozidlo (v čestnom prehlásení uviedol, že po dobu opravy vozidla nemal k dispozícii žiadne iné vozidlo a prenájom bol nevyhnutný), a teda sa ocitol v stave nutnosti zabezpečenia si náhradného vozidla, nie je možné spravodlivo požadovať, aby v takejto situácii poškodený nad rámec povinností, ktoré mu vyplývajú zo všeobecne záväzných právnych predpisov dokladoval použitie náhradného vozidla preukázaním jeho účelnosti. Krajský súd považuje za nutné zdôrazniť, že pri posudzovaní účelnosti a dôvodnosti nákladov aj z hľadiska časového rozsahu ich vyjadrenia je namieste zohľadňovať predovšetkým okolnosť skutočného obmedzenia poškodeného v možnosti užívať svoje motorové vozidlo v dôsledku dopravnej nehody. Z dôkazov nevyplývalo, že by poškodený mal akúkoľvek možnosť reálne ovplyvniť začiatok a trvanie vykonávania opravárenských prác na poškodenom vozidle. Uvedenému nasvedčuje aj skutočnosť, že k poistnej udalosti - dopravnej nehode došlo dňa 3.6.2019 a poškodený mal prenajaté náhradné motorové vozidlo v období až od 17.6.2019 do 25.6.2019, t.j. 9 dní, teda počas vykonávania opravy. Dĺžka opravy vozidla vyplýva aj z čestného prehlásenia autoservisu. Poškodený z titulu poistnej udalosti nemohol užívať svoje motorové vozidlo, a preto bolo dôvodné, aby si zabezpečil náhradné vozidlo a náklady spojené so zabezpečením tohto náhradného vozidla v podobe nájomného tak patria do oprávneného nároku poškodeného. Odvolací súd dodáva, že pokiaľ dôjde k opraviteľnému poškodeniu motorového vozidla, má poškodený nárok na náhradu nákladov vynaložených na prenájom náhradného vozidla až do doby, než bude môcť používať svoje vlastné vozidlo. Vo všeobecnosti platí, že každá škoda, ktorá vznikla v príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou, by mala byť reparovaná tak, aby došlo k náhrade nutných a účelne vynaložených nákladov v súvislosti s uvedenou škodou. Z uvedeného dôvodu odvolací súd dospel k záveru, že poškodený mal prenajaté motorové vozidlo len na nevyhnutnú dobu od 17.6.2019 do 25.6.2019. Práve za stavu, do ktorého sa dostal poškodený (právny predchodca žalobcu), ktorý stav zaviniel klient žalovaného, nemožno nepriaznivosť tohto stavu umocňovať u poškodeného jeho neprímeraným zaťažovaním v tom, aby v sieti opravovní zisťoval a hľadal opravovňu s najväčšou rýchlosťou vykonania opravy, prípadne aby počas opravy vozidla poškodený riešil daný stav inak, než zapožičaním náhradného motorového vozidla (napr. používaním hromadnej dopravy), prípadne zisťovať autopožičovne za najlacnejšie nájomné. Takýmto prístupom by bol poškodený neprímerane a nedôvodne zaťažovaný, keď je už daným stavom výrazne obmedzovaný, ktorý navyše nezavinil. Nie je pravdivé tvrdenie žalovaného, že súd prvej inštancie sa jeho námietkami nevysporiadal, keď uvedené náležite odôvodnil v bode 20 odôvodnenia rozsudku a vysporiadal sa i s dôkazmi predloženými žalovaným k danému. Podľa názoru odvolacieho súdu vzhľadom na výšku uplatňovaného nároku by bolo nevhodné nariaďovať vo veci znalecké dokazovanie na preukázanie optimálnej dĺžky opravy motorového vozidla, a napokon uvedený dôkaz mohol žalovaný predložiť súdu prvej inštancie i sám v zmysle § 209 CSP.

16. Žalovaný v zmysle vybavenia poisťnej udalosti odpočítal od faktúrovanej sumy aj pevné náklady vo výške 75 eur konštatujúc, že za škodu nie je možné považovať náklady spojené s užívaním vlastného vozidla, teda náklady na náplne, mazadlá, údržbu a bežné opravy vozidla a jeho opotrebenia, ako aj poplatok za pristavenie a odobratie vozidla nemohol akceptovať pretože sa nejedná o súčasť skutočnej škody. Odvolací súd zdôrazňuje, že pri určovaní výšky škody nemožno zohľadňovať akékoľvek paušalizované odpočty, ale vždy sa vychádza z konkrétnej, skutočnej škody. Žalovaný nepreukázal o aké úspory konkrétnych ušetrených nákladov na prevádzku vlastného vozidla poškodeného (za čas ktorý ho nemohol užívať) malo dôjsť a ako ich výšku vypočítal. Zároveň je však potrebné prihliadnúť k tomu, že predsa cena nájmu v sebe zahŕňa i opotrebenie prenajatého vozidla, a teda čo poškodený potenciálne „ušetril“, malo premietnuť v cene nájmu. Rovnako poplatok za pristavenie vozidla považuje odvolací súd za primeraný.

17. Vychádzajúc z vyššie konštatovaného odvolacie námietky žalovaného sú nedôvodné, a preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil, a to vrátane súvisiaceho výroku o trovách konania, ktorý nebol osobitne napadnutý odvolaním.

18. O trovách odvolacieho konania rozhodol v zmysle § 396 ods. 1 CSP, aplikujúc ustanovenie § 255 ods. 1 CSP, keď žalobca bol v odvolacom konaní plne úspešný priznal mu proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

19. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

(§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)